

Nd.

179. Frumvarp

til laga um mannafla á islenzkum eimskipum og mótorskipum.

Flutningsm.: Haraldur Guðmundsson, Héðinn Valdimarsson,
Vilmundur Jónsson.

I. KAFLI.

Um stýrimenn.

1. gr.

a. Á eimskipum og mótorskipum, er sigla með flutning og farþega milli hafna innanlands og til útlanda, skal auk skipstjóra vera minnst:

á skipum	25—150 rúmlestir	1 stýrimaður
- —	150—450	— 2 stýrimenn
- —	450 rúmlestir og þar yfir		3 —

b. Á eimskipum og mótorskipum, er sigla til útlanda og milli hafna innanlands með varning eingöngu, skal auk skipstjóra vera minnst:

á skipi allt að	300 rúmlestir	1 stýrimaður
- —	frá 300—750 rúmlestir	..	2 stýrimenn
- —	— 750—1500	—	.. 3 —
- —	yfir 1500 rúmlestir	4 —

2. gr.

Nú er islenzkt botnvörpuskip eða önnur fiskiskip notuð til flutninga milli hafna innanlands eða til útlanda, og skulu þá á þeim vera minnst 2 stýrimenn.

II. KAFLI.

Um háseta.

3. gr.

Á eimskipum og mótorskipum 700 rúmlesta og stærri, er flytja fólk milli hafna innanlands og til útlanda, skal vera bátsmaður.

Á sömu tegund og stærð skipa, er sigla milli hafna innanlands og til útlanda með farþega, skal vera trésmiður eða maður með smiðakunnáttu, er sé vanur sjómaður. Á skipum minni en 1000 rúmlestir má fela sama manni bátsmanns- og trésmiðastörf, eða einn af hásetunum gegnir því starfi.

4. gr.

Á eimskipum og mótorskipum, er flytja fólk milli hafna innanlands og til útlanda, skulu fullgildir hásetar, viðvaningar og óvaningar vera fæstir sem hér segir:

Á	25—	60	rúmlesta skipi 3 fullgildir hásetar 1 viðvaningur
—	60—	250	— — 4 — — 1 — 1 óvaningur
—	250—	500	— — 4 — — 2 — 1 —
—	500—	700	— — 5 — — 2 — 1 —
—	700—	1000	— — 6 — — 2 — —
—	1000—	1500	— — 6 — — 2 — 1 —
—	1500—	3000	— — 6 — — 2 — 2 —

Á skipum yfir 3000 rúmlestir skal fjölga um einn fullgildan háseta fyrir hverjar 1000 rúmlestir.

5. gr.

Á eimskipum og mótorskipum, er flytja varning milli hafna innanlands og til útlanda, þar með talin fiskiskip, er eingöngu flytja fisk, hvort sem þau veiða hann eða taka til flutnings af öðrum, skulu fullgildir hásetar, viðvaningar og óvaningar minnst vera sem hér segir:

Á	12—	25	rúmlesta skipi 3 fullgildir hásetar
—	25—	60	— — 4 — —
—	60—	200	— — 5 — —
—	200—	500	— — 6 — —
—	500—	1000	— — 6 — — 1 viðv.
—	1000—	1500	— — 6 — — 1 — 1 óvan.
—	1500—	2000	— — 6 — — 2 — 1 —

Auk þess skal vera trésmiður, vanur sjómennsku, eða maður með smiðakunnáttu, á skipi yfir 1000 rúmlesta.

Fyrir hverjar 1000 rúmlestir yfir 2000 skal fjölga um 1 fullgildan háseta.

III. KAFLI.

Um vélstjóra.

6. gr.

Á eimskipum og mótorskipum, sem sigla hafna á milli innanlands og með ströndum fram eða eru í förum til útlanda, þar með talin öll fiskiskip, skal vélalið vera minnst sem hér segir:

a.	Á eimskipi með	100—	350	hestafla vél 2 vélstjórar
—	—	350—	650	— — 2 — 1 aðstoðarm.
—	—	650—	1200	— — 3 — —
—	—	1200—	1500	— — og stærri 4 vélstj.
b.	Á mótorskipi með	12—	50	hestafla vél 1 vélstj. 1 aðstoðarm.
—	—	50—	150	— — 2 — —
—	—	150—	350	— — 2 — 1 —
—	—	350—	650	— — 3 — 1 —
—	—	650—	1000	— — 3 — 2 —
—	—	yfir	1000	— — 4 — 3 —

7. gr.

Á eimskipum og mótorskipum, er flytja farþega milli hafna innanlands og til útlanda, skal vélalið vera minnst sem hér segir:

a. Á eimskipi með 100— 350 hestafla vél 2 vélstj.

—	—	—	350— 500	—	—	3	—
—	—	—	500—1000	—	—	3	— 1 aðstoðarm.
—	—	—	1000—1500	—	—	4	—
—	—	—	1500—2000	—	—	4	— 1 —

b. Á mótorskipum sé vélalið hið sama og á eimskipum skv. staflið a., og auk þess 1 aðstoðarmaður við vél 500—1000 hestafla og 3 aðstoðarmenn við vél frá 1000—2000 hestafla.

IV. KAFLI.

Um kyndara, yfirkyndara og kolamokara.

8. gr.

Á eimskipum, þar með talin fiskiskip, er sigla á milli hafna innanlands, stunda veiðar með ströndum fram og erlendis, eða eru í förum til útlanda, skulu kyndarar, yfirkyndarar og kolamokarar vera fæstir sem hér segir:

Á skipi með	100— 250	hestafla	vél	1	kyndari
—	—	—	250— 400	—	— 2 —
—	—	—	400— 800	—	— 3 —
—	—	—	800—1000	—	— 4 —
—	—	—	1000—1500	—	— 5 —

9. gr.

Verzlunarskip með 500 hestafla vél og stærrri skulu auk áðurtaldrá kyndara hafa einn yfirkyndara. Á skipi, sem eyðir 9—16 smál. af kolum á sólarhring, skal vera 1 kolamokari, og 2, ef kolaeyðsla fer yfir 16 smál. á sólarhring. Kolaeyðslan miðast við fulla ferð skips.

Tala þeirra kyndara, sem ákveðin er í 8. gr., skal ávallt miðast við, að ekki séu færri en 1 kyndari á skipi fyrir hverjar 3 smál. af kolum, sem skipið eyðir á sólarhring. En þó skal tala kyndara aldrei minni vera en þar greinir, þó kolaeyðsla sýni minna.

Engum kyndara má ætla á verði meira en 4 eldstæði til kyndingar og gæzlu.

V. KAFLI.

Um matreiðslu og þjónalið.

10. gr.

Á eimskipum og mótorskipum, sem ekki eru farþegaskip, skal fjöldi matreiðslumanna miðast við stærð skipshafnar þannig: Fyrir allt að 18 manna

skipshöfn 1 fullnuma matreiðslumaður. Fyrir 18—30 manna skipshöfn 1 fullnuma matreiðslumaður og 1 aðstoðarmatsveinn (nemandi).

Fyrir stærri skipshöfn en 30 manns séu 2 fullnuma matreiðslumenn, og hjálparengur, ef um verzlunarskip er að ræða.

11. gr.

Á eimskipum og mótorskipum, er flytja fólk milli hafna innanlands og til útlanda, skal tala matreiðslumanna og annara manna á skipinu, veitingum tilheyrandi, vera sem hér segir:

- a) á skipi með minna en 15 manna skipshöfn og farrými fyrir 60 manns 1 bryti, 1 fullnuma matreiðslumaður, 1 þerna og 1 þjónn,
- b) á skipum með allt að 25 manna skipshöfn, þjónustulið meðtalið, og farrými fyrir allt að 100 manns, 1 bryti, 1 fullnuma matreiðslumaður, 1 aðstoðarmaður (nemandi), 1 hjálparaðveinn, búrmaður, 2 þjónar og 2 þernur.
- c) á skipum með yfir 25 manna skipshöfn og farrými fyrir allt að 200 manns 1 bryti, 2 fullnuma matreiðslumenn, 1 aðstoðarmaður (nemandi), 1 hjálparaðveinn, búrmaður, 2 þjónar og þerna á 1. farrými og 1 þjónn, þerna og drengur á 2. farrými.

12. gr.

Atvinnumálaráðherra getur, ef nauðsyn ber til, veitt undanþágu frá ákvæðum laga þessara, með því skilyrði, að viðkomandi stéttarfélag eða stjórn þess hafi samþykkt slíka undanþágu.

13. gr.

Brot gegn lögum þessum varða 50—500 króna sektum, ef ekki liggur þyngri refsing við brotinu samkv. öðrum lögum. Sektirnar renna í ríkissjóð.

14. gr.

Mál út af brotum gegn lögum þessum sæta meðferð almennra lögreglumála.

15. gr.

12. gr. laga nr. 43, 3. nóv. 1915, 18. gr. laga nr. 40, 19. júní 1922, og 6. gr. laga nr. 50, 4. júní 1924, eru úr gildi felldar, að svo miklu leyti, sem þær koma í bága við lög þessi.

16. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1933.

Greinargerð.

Frv. þetta var flutt á vetrarþinginu 1931, og visast til greinargerðar þeirrar, er þá fylgdi því.